

1895-01-01

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Grækenland

Omtalte personer:

Hans Nicolai Holten

Susette Cathrine Holten

Ebbe Skovgaard

Ingeborg Skovgaard

Niels Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 21 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard fortæller om sin juleaften. Han og Ingeborg Skovgaard var inviterede i byen og kunne ikke sige nej, selvom de foretrak at blive hjemme.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 13

Odos Kvrovapyrovs 36, 1. januar 1895

Glædeligt nytår kære Faster og tak for hver en kærlig tanke, som Du har sendt os i det gamle og gid jeg må komme hjem til en godt udhvilt og flink Faster. Ingeborg ønsker dig også et rigtig godt nytår, vi begynder jo, eller har rettere let længe talt om, hvor rart det bliver at komme hjem, men på den anden side, så føler vi også, at det bliver lidt løjerligt at rejse herfra, da vi jo dog ikke har så megen sandsynlighed for at komme her igen, og opholdet her dog er sådan et helt afsnit i vores liv. Ja sådan er nu vores svage hjerter delt, men jeg tror nok, at når vi er hjemme, så vil glæden derover fordunkle Hellas.

Vi begynder det nye år med et nedrigt vejr, regn og kulde, så vi skønner på den lille kakkelovn, som vi

-2-

har anskaffet, skønt det jo ikke er nogen mønsterovn. Å! Nu ligger Ebbelille og sludrer sådan med mutter sin. I går havde vi skønt solskin, men kulde og de foregående to dage kulde og storm og nogen regn, men indtil da har vi i en månedstid haft det mest henrivende vejr. Det blev bedre og bedre, så det på slutningen var som når vi har rigtig godt vejr midtsommers, det vil sige nætterne var jo køligere. Medens jeg skrev dette sidste, græd Ebbe, men nu er han atter vel tilpas, hans stemninger veksler så hurtigt. Så nu stortuder han, for Ingeborg gik fra ham. Det fotografi efter min tegning af ham, som jeg sendte Dig er jo meget svagt, bare Du kan se det, det forestiller ham i et af hans aller heldigste øjeblikke, han tager sig sandelig ikke altid så godt ud, men jeg

-3-

fik ham netop tegnet en dag han var i ualmindelig perlehumør. Vi havde ikke så rar en juleaften, som jeg tænker I har haft hjemme, vi blev nemlig indbudt til Liesbergs og vi kunde umulig sige nej. Vi kan såmænd godt lide dem, navnlig ham, men nogen kristen julefest vidste vi jo nok, at det ikke vilde blive, og det blev det heller ikke. Der var hans to svigerinder, Rahbek og Weismann, som er bestyrer af Kongens gods Tatoi. Vi kunde altså ikke

rigtig gjøre det juleligt hos os selv, men inden vi gik derhen, gjorde vi dog lidt, f.eks. vi spiste en kalkun i stedet for en gås, og så svælgede vi i breve. Juledag gik vi hen i den Engelske kirke, hvor vi af og til kommer og hygger os ret vel. Præsten var syg, men der havde dog samlet sig en lille menighed, som sang meget kønne salmer. I mørkningen gik

-2-

Elise og jeg op i fyrreskoven på Lykabettos og stjal en stor fyrregren, som blev plantet oveni vor lille kakkelovn og besat med stykker af en voksstabel, og så holdt vi juleaften juledag, men vi blev jo lidt forstyrret af et par piger ovenfra (værtens) som var nysgerrige. Om formiddagen blev vi overfaldet af musikanter, som myldrede ind i forstuen og lavede nogle fæle øredøvende lyde, og i går aftes, det var jo nytårsaften, var her igen nogle, men de var nu ikke slet så slemme. De kom igen i morges, medens vi lå i sengen, men vor pige fik det påfund, som hun var meget stolt af at sige, at vi var i kirke, og så pillede de jo af, og da de senere kom igen, havde vi lukket porten. Ja denne gang får jeg nu ikke skrevet til Cathrine, ønsk hende og Nicolai et godt nytår og tak hende for hendes brev, og lev så vel alle sammen.

Din brorsøn

Niels Skovgaard

Odø's Hverdagsbrevs 36. 1 Jan 1895.

Gladest nyttår Kar! Fæster og
Tak for breve m. Kærlig Tanke, som Du
har sendt os i det gamle, og giv
sig nu komme hjem til en godt
ulovt og flink Fæster. Ingeborg
ønsker Dig også et rigtig godt nytår,
vi begynder jo, eller har rettere
alt længe talt om, hvor snart det
bliver at komme hjem, men
på den anden side, så føler vi
også, at det bliver lidt længere
at rejse hertil, da vi jo dog ikke
har så megen sandsynlighed for
at komme her igen, og opholdet
her, dog er sådan et helt afsonit
i vores liv. Ja sådan er nu
vores svage hjarter delt, men jeg
tror nok, at når vi er hjemme,
så vil glæden derved ~~færdig~~
Hellas.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 21 Nr. 13

Vi begynder det nye år, med et med-
vist vj. regn og kulde, så vi skøn-
ner på den lille Kæbeloven, som vi

har anskaffet, skönt det jo ikke er
nogen mønsterværk. Al' som ligger
Ebbelille og sludrer sådan med
mutter sin. Igar havde vi skönt
salokim, men kulde, og de foregående
to dage kulde og storm og nogen regn,
men indtil da har vi i en måneds-
tid haft det mest herrevende vejr.
Det blev bedre og bedre, så det
på slutningen var som når vi
har rigtig godt vejr midtdønnens,
det vil sige, natterne var jo køligere.
Nudens jeg skrev dette sidste, gred
Ebbe, men nu er han allerede vel til-
pads, hans stemmeringer veksler så
hurtigt. Så nu studerer han, for
Juguborg gik for ham. Det
fotografi efter min tegning af ham,
som jeg sendte Dig er jo meget søgt,
bare Du kan se det, det forestiller
ham i et af hans aller bedste
øjeblikke, han tager sig sandelig
ikke altid så godt ud, men jeg

fik ham intet tegnet en dag har
var i ualmindeligt pælehumør.

V. havde ikke så rar en juleaften,
som jeg tænker I har haft hjemme,
vi blev nemlig indbudte til Lise-
bergs, og vi kunde umulig sige nej.

V. kan sandt godt lide den,
nemlig ham, men nogen kristen
julefest vidste vi jo nok, at det
ikke vilde blive, og det blev det
heller ikke. Der var hans to søs-
inder, Rahbek og Weismann, som
er bestyrer af Kongens gods Tatos.

V. kunde altså ikke rigtig gøre
det juleligt hos os selv, men
inden vi gik derhen, gjorde vi dog
lidt, f. eks. vi spiste en Kalkun
istedetfor en gås, og så svalgede
vi i breve. Juledag gik vi
hen i den Engelske kirke, hvor
vi af og til kommer, og hygger
os ret vel. Præsten var syg, men
der havde dog samlet sig en lille
menighed, som sang meget høime
salmer. Et I mærkningen gik

Elise og jeg er i fyrrskoven på
Lykabettes og stjal en stor fyrrerose,
som blev plantet oveni vor lille
kalkulon og besat med stykker
af en voksestabel, og så holdt
vi juleaften juledag, men vi blev
jo lidt forstyrret af et par piger
ovmtra (fra vortens) som var nysgjerrige.
Om formiddagen blev vi overfaldet
af musikanter, som manglede
ind i forstuen, og lavede nogle fald
øredøvende lyd, og igæraften, det
var jo nytårsaften, var her igen
nogle, men de var nu ikke så
olonne. De kom igen imorges, med
vi lå isengen, men var lige før
det påfund, som hun var meget
stolt af, at sige, at vi var i kirke,
og så pulled de jo af, og da de
sawer kom igen, havde vi lukket
porten. Ja den gang får jeg nu
ikke skrevet til Cathrine, ønske hende
og Nicolas et godt nytår, og tak
hende for hendes brev, og lev så vel
alle sammen. Din bror Niels Skovgaard.